

BORSSZEM JANKÓ

Csernajeff. Nincs kegyelem! Az ur király s ezzel punktum!
Milán. Jaj, jaj, jaj!
Csernajeff. No no! Csak ne sirjon fölséged Nem tart az soká!

AZ ATHENAEUM NAGY KÉPES NAPTÁRA 1877-dik évre.

Tizennyolczadik évfolyam.
 Ára 1 forint osztr. értékben.

Szépirodalmi és ismeretterjesztő része első rangú a elismert írók munkáit tartalmazza. Tiszti ozimtára, mely hivatalos adatokból szerkesztetett s nemcsak az eddigi évfolyanokéit, de hitelesség és anyagmennyiség tekintetében más naptárak e nembeli munkálatát is meghaladja, hat sűrűn nyomtatott lvre terjed s a kormányzati, törvénykezési és közigazgatási hivatalok tisztviselőinek névsorán kívül számos, a tudomány, művészet, kereskedelem és pénzügyet közegnek névjegyzékét foglalja magában. Az »országos vásárok« lajstromában nemcsak a régibb keletiek vannak megigazítva, de az újabb engedélyezett vásárok is bejegyzvék. Továbbá illusztrálva van 30 részint eredeti, részint válogatott képpel, melyek közül különösen az új Petőfi-díszkiadás számára Zichy Mihály által rajzolt két mutatványképet, a philadelphiai nemzetközi kiállítás látképet, a »Keleti testvéreink« (csángó-magyarok) című közlemény eredeti fametszvényeit; továbbá a magyar orvosok és természetvizsgálók marmarosszigeti nagygyűlése alkalmára vonatkozó »Marmarosi képek« című érdekes táj, és a »Szentelt barka« és a »Zálogházban« című genréképeket emeljük ki.

TARTALOM: Katholikus, protestans, görög-orosz naptár jegyzéklapokkal. — Csillagászati jegyzetek. — Rövid zsidó-naptár. — Szépirodalmi rész: Attila kardja. Költemény, Lévy Józseftől. — Egy szent nő. Rajz Jókai Mórtól. — Szepesvár romjain. Költemény (képpel), Thaly Kálmántól. — Keleti testvéreink. Népismei rajz a csángó-magyarokról (képekkel), László Mihálytól. — Hogy ha tudod. Költemény, Hegedűs Istvántól. — Egy kép az amerikai életből, Dixan után Sáni Lászlóné-tól. — Félreismeretek csarnoka. Vázlatok házi állataink világából (képekkel), dr. Rodiczky Jenőtől. — A játék és bajlam. Nevelészet közlemény, Ságk Józseftől. — Egy kicsit falun. Tárcazevelő Porzótól. — Képeink szövege: A philadelphiai nemzetközi kiállítás. Marmarosi képek. Zichy Mihály. Budapest új hidjai. Tóth Ede. Bezsenyi Dániel. Donadio Bianca. B. Sina Simon. Képek Keletindióból. A szentelt barka. A zálogházban. — Apróságok. — Hasznos tudnivalók: Uralkodók jegyzéke. A méter-rendszer Pénzérték tábla Budapesti kalauz. Tudományos és művészeti egyesületek. Takarékpénztárak. Biztosító-intézetek. Közlekedési intézetek. Szállodák. Bérkocsik árszabálya. — A magyar birodalom tiszti ozimtára: Magyarország királya és családja. József főherceg és családja. A király kabinet-irodája. A királyné udvara Magyarország zászlóisai. Magyar hercegek. — Egyházi hatóságok. — A képviselőház tagjainak név- és lakjegyzéke. — A parlamenti felelős m. k. kormány. — A magyar-osztrák birod. közös miniszteriumai. — A magyar királyi Curia. — Marosvásárhelyi k. ítélő-tábla. — M. k. állami számvévszék. — M. k. közalapítványi ügyigazgatóság. — M. k. sajtóbiróságok. — M. k. kerületi bányabiróságok. — A magyar földtehermentes tési pénzalap igazgatósága. — Országos statisztikai tanács. — Állami gazdasági akadémia, tanintézetek, földművelésiskolák és képezdek. — A m. kir. postaintézet Budapestben. — M. k. távirdeigazgatóság. — A földadó kataszteri munkálatok tisztviselői. — Kir. közjegyzők. — Ügyvédi kamarák (a budapesti ügyvédi kamara igazolt tagjainak név- és lakjegyzékével). — Köztörvényhatóságok. — Királyi törvényszékek és járásbiróságok. — A budapesti m. tud. Egyetem. — M. kir. József-műgyetem. — A honvédségi Ludovica-akadémia. — A kolozsvári m. k. tudomány-egyetem. — Kir. jogakadémiák. — Magyar tudományos akadémia. — Országos képzőművészeti tanács. — Magyar nemzeti muzeum. — Magyar nemzeti színház Budapestben. — A budapesti kereskedelmi akadémia. — A budapesti áru- és váltó-alkusok. — Kereskedelmi s iparkamrák. — Magyar tisztviselők országos egyesülete. — Magyar földhitelintézet. — A pesti hazai első takarékpénztár. Budapesti orvosok név- és lakjegyzéke. — Budapesti gyógyszerészek. — Városok. — Országos vásárok. — Hirdetések.

DOONE LORNA.

Regény 4 kötetben.
 Irta
 Blackmore R. D.
 Angolból fordította
 Mudrony Pál.
 Ára a 4 kötetnek 4 frt.

Ezen 69 sűrűn nyomott lvre terjedő regény a világ irodalom egyik kincse. A tizenhetedik század másik felében játszik II. Károly és Jakab királyok idejében; s az akkori forrongásban levő társadalmi és politikai állapotokat egy pár vonással oly tisztán megvilágítja, mint alig egy-egy lángelméjű történész. A regény hősnője: Doone Lorna, a fejedelmi vérből származott Lorne család utolsó ivadéka, kit a Doone rablólovagok gyermekkorában elrabolták és várukban neveltek, hogy őt nőül véve, roppant vagyonát örökölhessék. Hőse Ridd John, egyszerű gazda ember fia, kinek atyját a Dooneok meggyilkolták. John még gyermekkorában megszereti Lornát, élte folytonos veszélyeztetésével oly szerelmi viszony támad köztük, minő Hero és Leander, vagy, Abelord és He'oise szerelme volt. John óriási erejű férfi, egy angol Kinizi és egy csodás kalandokat visz véghez. De a szerelem hatalma által oly ideális alakká fejlődik, azonban mindvégig megtartja eszményileg naiv jellemvonásait, hogy mint ilyen csak pártlan a regényirodalomban. Ő maga írja le felséges őseredeti humorral, szebbnél szebb epizodokkal telt egész életörténetét, oly tiszta kézzel, hogy azt bármely serdülő lányka is elolvashatja.

MOLIERE művei:

- A mizantrop. A tudós nők. Fordították Szász Károly és Arany László . . . 1 frt.
- A férjek iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A nők iskolája. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A nők iskolájának bírálata. Ford. Szász Károly . . . 40 kr.
- A pórul járt negédesek. Fordította Szász Károly 40 kr.
- Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van esalva. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A kénytelen házasság. Fordította Szász Károly . . . 40 kr.
- A képzelt beteg. Fordította Ereczik Árpád . . . 80 kr.
- A szerelem mint orvos. Fordította Várady Antal 40 kr.

A hivatás és életmód megzavarása nélkül.

Időt vagy kezdetleges tilkos betegségeket hasonszerű gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít
Dr. Ernst L.
 Pesten, két sas-utca 24. szám, II. emelet, bemenet a lépcsőn.
 Rendelési idő d. e. 10-től 12-ig, d. u. 1-5 óráig.

E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény éréssek el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jód és kénesóval kezeltetnek. Az így gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól támadtatnak meg annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyújt a hasonszerű gyógymód, mert nemcsak a legrégebb bajokat meggyógyítja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy mindenkifől megtartható. 16 Levélleg is eszközöltetik rendelés. 10

Elet feladata mindenkinek

hogy magának gond nélkül jövőt szereshessen. Vagyon nélküli egyéneknek egyedüli út és forrás arra a Lotto játék, és nekem sikerült **Orlicé Rudolf**, matematikai tanár u. Berlin, Wilhelmstrasse 127. sz., játék utasítása szerint

1 Ternót és 3 ambót

nyerni, mi engem nyilvános köszönet és az illető úr ajánlására kötelez. Játék utasítások egy kis csekély költség 1 frt beküldése után mindenkinek alkalma nyílik

egy szerencse Ternót nyerni, mit én meggyőzőzódésemből állíthatok.
 Bécs. Nauner F.

Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapest, Barátok-tere, Athenaeum-épület) s általa minden könyvkereskedésben kapható:

KELETI ÉLETKÉPEK.

Irta
Vámbéry Ármin.
 418 lap, ára 2 frt 50 kr.

Vámbéry legújabb munkája a »Keletről« az ázsiai mozn, de kiválóan az ozmán-török nép szokásai, nyilvános és magán életének egy olyan hű és vonzólag írt képét nyújtja, melyet csak az képes adni, ki mint hazánkfa több éven át a brók és persa társadalom minden osztályával szoros érintkezésben állott, és kit a művelt világ már régóta mint specialis-át ezen téren elismert.

VÁMBÉRY ÁRMIN közép-ázsiai utazása, melyet a Magyar Tudományos Akadémia megbízásából 1863-ban Teheránból a Turkman sivatagon át, a kaspitenger keleti partján K hivába, Bokharába és Szamarkandba tett és leirt. Második javított és bővített kiadás. Kilencz képpel. Ára 3 frt 50 kr.

VÁMBÉRY ÁRMIN. Oroszország hatalmi állása Ázsiában. Történeti tanulmány. Ára 60 kr. továbbá

Nyomatja és kiadja az Athenaeum irodalmi és nyomdai részvénytársulat.

A rác királyhoz.

Zsivó Kraj Milán!
Ez hangzik rongyos serged, a szorongó
Ajkáról, és én üdvözöllek érte!
Én, Borsszem Jankó, isten kegyelméből
Az örökvidám kaczagás királya!
Csak vedd föl e címet! — Ha Európa
Nem ismerni el, én elismerem.
Neked való czim, s engemet e czimmal
A legnagyobb zavarból szabadíts ki!

Mert hát hiába vagy te rác gyerek,
És hát hiába vagyok én magyar?
Az ember-szív olyan, hogy a kutyát is
Megszánja, hogy ha úgy elpüfölik
Mint téged elpüföltek, oh Milán!
A szájhóst könnyű, s kell is rajt nevetni,
Mig szája jár, s mig baja fölsülés csak;
De még a szájhóst sem lehet nevetni
Ha úgy megjárja, mint te és fajod!
Hiszen tulharsogá az ágyudörgést
A fogatoknak gyáva vaczogása.
Te úgy futkostál a golyó elől,
Hogy majd kitörted a nyakad belé.
És hőseid a saját ujjokat
Harapdálták le, csak hogy kikerüljék
Szemközt kerülni a basi-bozokkal.
A gyávaságnak ily pokoli kinja
Elfojtja kaczagásnak ingerét,
S őszinte szánalomnak ad helyet.
Azért valék én iszonyu zavarban
S gúny, kaczagás majd torkomon akadt!

De most már vége ennek!
Fogadd örök hálámat érte!
Most már nincs olyan inség, oly nyomor,
Oly büntetés, te beteg rác király,
Mely elfojthatná a gúny s kaczagásnak
Nem ingerét, — de édes gyönyörét!
Most már kaczaghatok olyat fölötted,
Hogy trónod megrendül belé!
Kaczagok is! — no szervusz, rác király!
Ha ha ha!

B. J.

Vélemény Engel Széchenyi-jéről.

A NAGYÉRDEMű szoborbizottság által fölszólíttván,
hogy az Engel József szobrász ur által mintázott
Széchenyi-szobor műértéke fölött mint szakértő nyilat-
kozzam, véleményemet a következőkbe foglalhatom:

1. A szobor, bonczani alkotását tekintve, tökéle-
tesen megfelel a belvederei Apollónak, melytől tagjainak
száma és elhelyezése szerint miben sem különbözik. Az
izmok a hellén szobrászok módjára vannak elhelyezve,
némi eltérésekkel, melyek csak a művész önállóságát
bizonyítják. A belszervek alkotása kissé el van hanyag-
olva, a mennyiben nem léteznek; minthogy azonban
azokat úgy sem látnák, ezt lényeges hibának nem tekint-
hetni.

2. A szobor félreismerhetlenül bizonyos arányok
szerint van alkotva, úgy hogy bizonytalan arányokról,
vagy épen aránytalanságról szó sem lehet. Az arányszá-
mokat utólagosan is könnyen föl lehet írni a talapzatra
vagy másúvé.

3. Az arczépszerűségről mindenki, a ki magát
Széchenyit nem ismerte, a legnagyobb elismeréssel szól-
hat; minthogy pedig azoknak száma, kik Széchenyit sze-
mélyesen ismerték, napról-napra csökken: világos, hogy
idővel e részben az elismerés általános lesz. A jó szobor
olyan mint jó ó bor—innen a rím is. Mentől régiebb a szo-
bor, annál jobb, annál hasonlóbb.

Igy tehát a Széchenyi-szobor is idők folytán mind-
inkább gyarapodni fog hirben, dicsőségben.

4. Az emlékszerű stíl annyira kifogástalan, hogy
nem lesz ember, a ki a szobrot siremléknek nem fogja
tekinteni, melynek egyetlen hibája: hogy nem temető-
ben áll.

5. Az alak mozgása a természetes könnyedséget
ügyesen egyesíti. Hogy bal keze a kard markolatára tá-
maszkodik, míg jobbjá tekercest tart: az igen előnyös,
mert sokkal ügyetlenebb volna, ha jobbjával támaszkod-
nék a kardra, (melynek ez esetben jobb oldaláról kellene
lőgnia, ami nagyon zsidós volna,) a tekercest pedig bal-
jával emelgetné, holott balogsüti sem volt. Hogy a két
láb közt az ég keresztül látszik: igen sikerült allegória,
mely azt jelenti, hogy bár a boldogult az égben van, lá-
bainak nyoma még is megvan a földön.

6. A ruházat nem divatos ugyan, de alkalmasint
nemzeti, és így ahoz részéről kritika nem férhet.

Ez őszinte véleményem a Széchenyi-szoborról, me-
lyet e szerint ha nem is klasszikus, de határozottan mo-
dern műnek nyilváníthatok.

Zumbusch, m. p.
cs. k. tanár.

Előlépés.

Milán, utóbbi veresége után, király lett. Ez az ember még
császári trónra fogja magát visszaszoríttatni.

OLIMPIGO-POLITIKAI CIRCUS.

... míg végre, igazi
alakjában, mint *hódo*
kökler tűnik elő.

Kapja magát, egy nagy *meccing*-
urással beleszökken a szerb-bosnyák-
keresztény humanitásha...

Vágtatás közben törökké lesz; s
mikor észreveszi, hogy a karzat belé-
un a török maskarába...

Akár mit beszéljének, JOHN BULL
mindig első ugró művésze a circusanak.
Főleg az átöltözések játékában.

A védegyelet.

— Divatos tanácskozás a divatról. —

(Saját gyorsírónk jegyzetei után.)

A MEGYEHÁZ nagy terme megtelt fényes közönséggel. 20 honi nőegylet van képviselve 40 lyoni fail-ruha, 35 manchesteri bársony »juste-au-corps«, 28 brüsszeli »csipke-fichu«, 18 legújabb szabású »prune-jupe«, 82 a hollandaise félrekapott nemez kalap, 317 strucz toll, 270 párisi »corset à la jeune fille«, 92 oxidált bronz nyakék, 2 1/2 font gyémánt függő, 144 »bouton en jais«-cipő és 352 pár színes, »percé à jour«-harisnya által. Ráth Károly, (iparos) örömmel ismeri föl az egyik vidéki »fillér«-egylet képviselőjének chignonjában ama szép barna fürtöket, melyeket ő a honi ipar fölvirágzása után való búsulásában elvesztett. A viszontlátás határtalan örömeiben fölajánlja ama nemes hölgynek szükség esetére ékes pakompartját is. A hölgy megtapogatja a fölajánlott dísz-anyagot és elfogadja, de csak »töltelék«-nek, mert a szakálszálakat nem lehet eléggé jól tapirozni. Szontágh Pál fölszámítja, hogy ezen sok szép párisi legyezővel, mely ezen teremben most mozgásban van, mekkora szelet lehetne támasztani; akik tolnák, bőven akadnak. Ezen foglalkozás közepette lepi meg az elnök csegetyűjének éles hangja.

Veres Pálné. (P. Szathmáry Károly sugó: »Tisztelt fényes közönség!«) Tisztelt fényűző közönség! (Szathmáry Károly sug: »A kínos önfentartás ösztöne.«) A csinos magatartás ösztöne, melyet a természet oltott belénk, képezi azon rugót, (Szathmáry sug: »mely a haza, adózó népességét munkára«) mely a masamód-népséget munkára, (Szathmáry sug: »bennünket pedig takarékosagra«) bennünket pedig takarosságra buzdít! (Szathmáry mérgeesen összezecsapja a kéziratot, hátrádól székén, és óralánczával kezd játszani. A szónok pedig, elhagyatva sugója által, azontul saját lelkéből meríti inspirációját, s ekép folytatja: »Mélytörtétek tudni, hogy mai napság minden milyen drága: főleg az élelmi szer. Hiszen azt alig lehet kifizetni! És ha a gondos gazdasszony a havi budgetből ki is fizeti az asztalra valót, mi marad toilette? Semmi! (Sok hang: Igaz, semmi! — Szathmáry, Szontágh és Ráth reszketni kezdenek az izgalomtól; ijedten néznek egymásra. Tanácskoznak hal-kan. Szathmáry sietve bontja szét az elnöki beszéd kéziratát és ismét sugni kezdi: »A nemzeti létezés, a vagyoni s értelmi memyiség.«) A meztelen létezés nagyon is kényelmi negligé! (Szathmáry ismét összezecsapja a kéziratot, s bosszusan visszavonul. A szónok megint a saját conceptusában folytatja: »Azért tehát föl kell öltözködnünk. Már pedig azt senki sem kívánhatja, hogy a szép nem csunyául öltözködjék. (Általános indignatio. »Nem bizony!«) De ha az ember mindent a konyhára költ, mi marad a boudoir számára? Azért tehát indítványozom, hogy szállíttassék le a kalarábé és a sárgarépa ára, mert különben nem futja ki a havi pénz. (Viharos éljen és taps.) A mi jelszavunk tehát örökké ez legyen: (A szónok szemmel keresi Szathmáryt. Szathmáry sug: »Takarékosság a hivatásunk!«) Takarékos-

ság és divatosság! (Éljen; hosszan tartó taps. Szathmáry kétségbe és Posner K. Lajos karjaiba dől.)

Posner Károly Lajos. Hölgyeim és uraim! Különösen kitüntetve érzem magamat, hogy Szathmáry félig droszám úr méltóztatott magát az én kebelemre borólni. Hanem (rendjeleire mutat) ez nem az első kitüntetés, amely mellemet éri, mint itten méltóztatik látni tetszeni. Hanem azért daczára ennek, mégis bátorkodom ajánlani egy módos vivendi. Tetszik tudni, hogy nálam van egy láger von ausgezeichnete, feine, echt englische Papierkrägen u. Manchetten férfiak számára. Most egy egész új találmányt rendeltem meg Angliából; t. i. hölgyi nadrágokat legfájnabb selem papirból. Tökéletes olyan fájn, mint a cigarettli papiros. Ha a hölgyek kegyedelmeskednének acceptirozni ezen találmányt, én liferiroz-nám 43 krajczárért per dutzend nach Maass; és akor mindjárt több pénz maradna petrezselyemre a Hauswirthschaftban és még az a haszon is volna, hogy a férfiak ezentől nem mondhotnák, hogy ennek vagy amannak a dámának olan lábszára von mint egy gyofa. Legalább volna olyan lábszár, mint egy fidibosz!

Hegedüs Sándor, jegyző. Nekem semmi ellenvetésem tisztelt előttem szóló indítványa ellen. Csak azt akarom megjegyezni, hogy én a lábszárakat ugy tekintem, mint a test konzóljait, melyeken a nemesebb tagok terhe nyugszik. Már a római államférfiak is azt állították föl főelvül, hogy »caveant consuli«. Vigyázni kell a konzólokra. És miért is áldozzanak egyedül a lábszárak a haza pénzügyeinek rendezésére? Az osztó igazság azt kívánja, hogy a fő is hozzájáruljon. Én tehát megakarnám toldani a papir nadrágokat papentekli kalapokkal. Ezt kívánja az igazság, melyről már a klaszikai törvényhozók is azt mondták, hogy: »Unus pro multibus, multus pro unibus!«

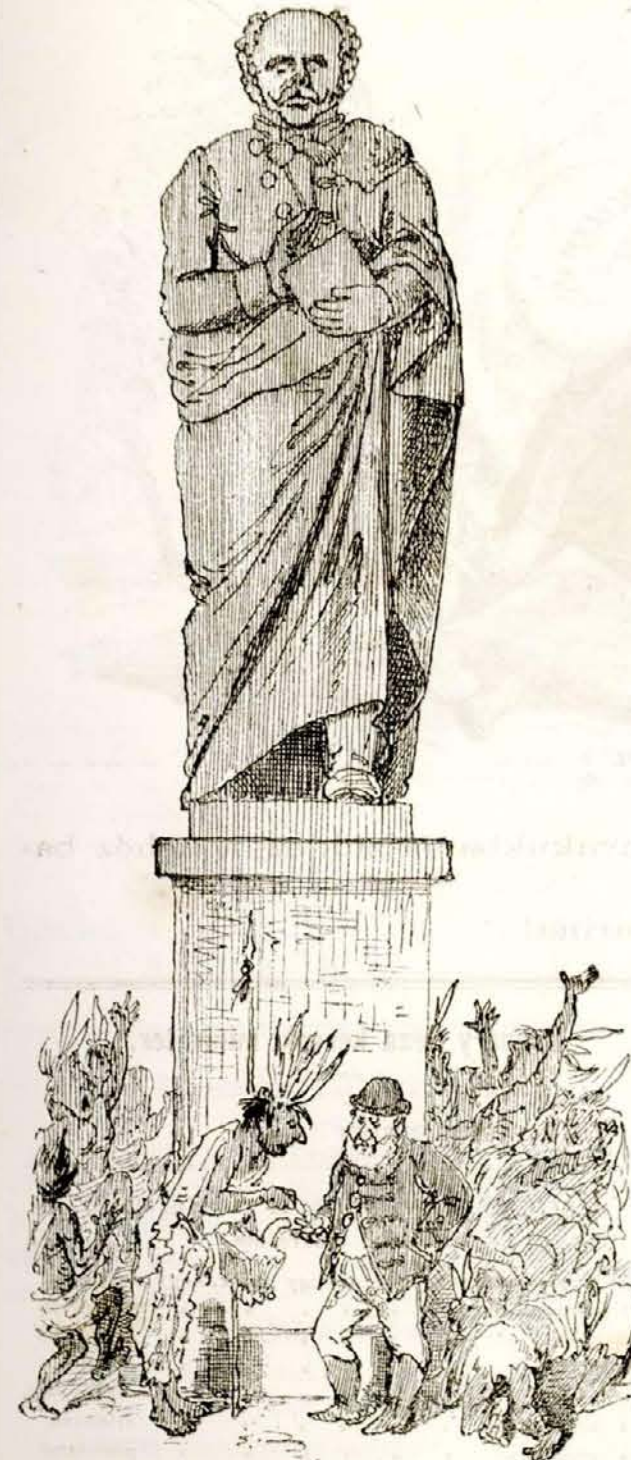
Weisz B. F. Tisztelt nők és férfiak! Az esőről jut eszembe a jégeső. (Hiszen nem esik!) Ha nem esik is eszembe jön. Ha esetleg az új divat következetességében a hölgylábakat a jégeső ellen akarnák biztosítani, én mint régi szokfőnök, nem ami a hölgy lábakat, hanem ami a jégesőt illeti, ingyen fölajánlom közreműködésemet. A láb a »Nyelvőr« szerint a test »áll«-ama. Én már régen mőködök a biztosítás államosításán; mért ne mőködnék egy kicsit az áll-am biztosításáért is? (Tetszés.)

Szabóky. Én nem csak a nadrágok, hanem a szoknya és különösen a papi szoknya olcsóbbítását is kívánám. (Ellenmondás. Zavar. Egyes hangok: A szoknyát nem engedjük érinteni! Milyen merészség! Ilyent még nem páltunk!)

(A* általános zavarban a gyűlés az indítványokat az állandó választmányhoz utasítja tanulmányozás végett. A gyűlés eloszlik. Posner K. Lajos indul egy Aktiengesellschaftot gründolni »zur Anfertigung rastrirter Papierhosen aus patriotischen Rücksichten.«)

FÜREDRŐL.

— Levéltörődék. —

... ma itt járt a sziú-sziú indián törzs egy külödsége, mely Kisfaludy Sándor szobrát száz montezuma-pénzen magához váltotta. Viszik haza bálványának.

Kihívó meghívó,

vagyis

Hal' lám hát azt a fistes pofád, no?

(Levél alakban.)

Reményi Ede urnak, Párisban.

Tekintetes, nácsságos, nemzsetes, ekscellenciás mivés uram! Hogy erestenim ázs anyám fias tyukját árrá a ricsskes orrára!

Hát a Duvaj Tóni rajkója, aki asz iskolát járja csakugy, mint akar a vicsspán fia, azt olvasta asz újságba, hogy a románság ártott legjobban Magyarországon a muzsikának. Azst peyyig magá írta, semétdombra miltóságos mivés uram, saját maga kezevonyásával. Hogy adjam a markába, akivel azstat a tolyút fogta, a Kormos kutýámnak a gerbe hátulsá lábát!

Hát ha a csigány ártott, hát azstán ki hasnált? Talán maga? Hisen magá mig rossabb á csigánynál is. Mert á csigány á bége hasának hedegi; magá meg á magá hasának; hogy issen sáttort benne á kilkes mácská!

De nem addig van ám! Hanem iskiri! Ki a gyépre! Azstán máj meglátjuk, hogy ki nek repil a kecske jobban a hájrájá: nekem-é, vágy á tisztelt mivés urnak? Azstí hogy én csigány vagyok? Pháraó orságában csak egyfurmák vótunk. Verje meg á gyévla minden nemzetséget, há most is nem vágyok kilemb legin magáná! Áki nem hiszi, próbálja meg. Asongya hogy: vagyok olyan legin mint te, húzsok olyan nótát mint te! Azstán meg ha nem húzsok olyant, akkor magának ádom á legkevébb macskámot, a kit karácsonykor fogok leölni dísnónak.

Azsi hogy maga taktusra sedi, hogy: Mikor csigány masiroszik, jék, dá, tré!? Én meg taktus niki húzsom hogy:

Csöresz, csöresz,

Vicze kapóresz!

E se kutya ám, mivés uram! Ostán meg á magá nótájára csak á párást gyerekek kontráznák. Á mi nótánkra pedig ázs egis nemes vármegye harmónizsál velünk.

Hát csak elvárom a próbát, így a hogy vagyok, ni! Én

Punczt Mengyi,

Sáromberk vármegye első hedegi zsenése, akit már három solgabiró és két gróf okádott le búbanatában, amikor húzsza.

BÉCSBE.

T—a K—n. Megyünk és vigan a nyakukba sózzuk ezt a nehéz balyut! Őket illeti.

Sz—ll K—n. Jupp la, jupp la Katarina!

Wagner Rikárd Olaszországban.

MILÁNÓBAN Cosima így szolt az ő általan bámult férjéhez:

— Nézd, édesem, mily ragyogón tekint le rád az olasz ég!

— Nyilván ugy akartad mondani, hogy tekint föl hozzám, felelé a mester méltó büszkeséggel.

Frau Cosima pirulva kért bocsánatot.

Pizában megnézték a görbe tornyot s Wagner csodálkozott rajta, hogy oly egyenesen áll.

— A bayreuthi ünnepi daljátékok után, magyarázá a mester, m é l y e b b bókot vártam volna.

Rómába el sem utazott. Pápa ő maga.

Szapáry Géza keresk. miniszter.

Miért ne?
Hiszen szép ember!

Egy és ugyanazon dolognak különböző elnevezése.

Ha két parasztember vész össze, azt ugy híjják, hogy: <i>verekedés.</i>
» » <i>parasztlaszony</i> » » » » » » <i>veszekedés.</i>
» » <i>zsidó</i> » » » » » » <i>liczitéczió.</i>
» » <i>újságíró</i> » » » » » » <i>polemia.</i>
» » <i>kereskedő</i> » » » » » » <i>differenczia.</i>
» » <i>akadémikus</i> » » » » » » <i>értékezés.</i>
» » <i>prókátor</i> » » » » » » <i>proceszus.</i>
» » <i>gentleman</i> » » » » » » <i>párbaj.</i>
» » <i>házastárs</i> » » » » » » <i>vélópör.</i>
» » <i>minister</i> » » » » » » <i>krizis.</i>
» » <i>diplomata</i> » » » » » » <i>háboru.</i>

BÉCSBŐL.

T—a K—n. Hej druzsám! Magyar tervez, német végez. Rájuk sóztuk az 1 milliót. De ők meg ránk a 80-at.

Sz—ll K—n. Ereszkedik le a felhő!

Országgyűlési hír.

A dissidensek megkezdték az actiót. Gőz-erővel indultak neki. A régi balközép helyét reklamálják. Minden egyes érvök valóságos — loco-motiv.

A folyosóbul.

— Lónyai első találkozására Tiszával. —
(Szabadon a „KIS MENYECSEK” után.)

Lónyay (keresztbe font karokkal.)

Ha jő egyezkedő napod

Majd akkoron én mulatok

Talán jobban is náladnál! (bis.)

Kri-Kri.

Azt beszéli a világ
Kedves jószág a virág;
De már én azt nem hiszem;
Mert hiszen
Az már egyszer világos:
Se az orr
Se a bor
Nem tetszik ha virágos.

Ballada.

Ablakomnál Marczim, lovát finczogtatta;
E látvány szívemet ah, mint dobogtatta!
Egyszer a ló Marczit földre nyekkentette:
E látvány szívemet ah, megrettentette.

A modern Janus.

A AZ oroszoknak szól a
Minden oroszok cárja,
Akkor a kemény ukázban
A parancs ily formán járja:
„Halljátok-e ti kutyák, ti
Igavonó szamarok:
Szavatok nincs semmiben sem;
Egyedül én „akarok“.

Ha a hatalmaknak ír a
Minden oroszoknak cásrja,
Akkor a szelid levélben
A mentség ily formán járja:
„En a békét ohajtom, de
Mégse biztosíthatom,
Mert az egész országban
Csak egy magam akarom“.

High Life.

— De róklibus et quibusdam aliis. —

Krriics dear,
Cervus humillimus! Itt
a szárvás-season. Hirsch-
párrkká lesz az egész világ
és még Lájcsi bárrátunk
is, ákit pedig inkább Louis
quatorzkép gyánánt szok-
tunk tekinteni, Louis quin-
ze-nek érrizi magát benne.
Bourbonapartisticus vicz,
by guillotine!

Ná, én csak azt tudom,
hogy párr hét mulvá szá-
momrrá Mágyárorrszág
többé nem létezik, hanem
lesz helyette Megyerrorrszág,
még pedig Káposztás.
Hogy hájdu-, ávágy töl-
tött káposztás-é: még nem

tudom, pedig márr csupá geist vágyok, you know, csupá
Hirschhornggeist. Hiába, a szárvás mégis csak más
állat ám, mint a rrókli. Fárrká ugyan hiányos, ellenben
ágáncsá czimerres és a természet ezen herráldikájának
emberr, állat meghódol. Csak az az egy boszánt, hogy
Párrdubiczból kellett a nemes vádát hozzánk szálász-
táni, minthá párrdubiczkázágányos ápak utódjai vol-
nánk. Ezek áztán az igázi »Csehek Megyerrorrszágón,«
mint Jósiká Niki mondáná, és ennél fogva jobbán illen-
nek Tót-Megyerre, potz Clam und Reclam!

No képzelem, hogy fog mérrgelődni a rrókli, hogy
ilyen konkurrencziárrá ákadt az eleven bőrrvásárron. A
fuchsiá szép virrágszál, de a szárvás-gombá* sem kutyá.
Fuss yágy száládj! — ez lesz most a jelszó a kettő kö-
zött. En márr két hete, hogy folytonosán gyákorrlom
mágámát a szárvás-vadászátbán, t. i. egy szárvásbo-
gárrát szerreztem, ázt mádzágrá kötöttem és egy rre-
volverrezek rrá. Elhíheted, hogy márr kétszerr májd
eltáláltám, pedig nágyon kicsin és még szárvvá sem nőtt
és rröpülni sem tud, csak sötétben száládni; ugy fogtá
a házmesterrem a konyhájában az áprrofá közt és még
most is disputál, hogy svábbogárr, pedig hát csak olyan
csehogárr, mint a szárvási párrduczok... ákárrom
mondáni: a párrdubiczi szárvások, goddam!

A propos, a Mukerrl válóságos Mukerrr lesz és
még fölviheti, há nem is jézsuitá generálisig, de jézsuitá
káplárrig. Tudod, a mináp ázt mondtá, hogy ő csak ugy
vesz rrészt a hájtásokbán, há nem Megyerren, hanem
Kerreszturron tártják, merre ő csak ott jár, a hol a ker-
reszt urr. Áztán meg a rrókákát Pápárról hozzák, ázt
ákarrrjá, mert ő Szentsége csak a pápai rrókát ismerri, —
ott ugy híjják, hogy Rocca di Papa. Think, what a rró-
kokó idea, by Rrókambole!

A Stefi meg, ce cher petit démagoguenard, a fox-
huntingben épen nem ákár rrészt venni, az neki nágyon
tory mulátság, hanem há Pitt-huntinget rrendezünk, a
la bonheur! Voilà du sang bleu... Ventre bleu!

A rrun fényes lesz, ámbárr az a vertrakte poli-
tiká ebből a békés fieldből is csátámezőt csinál. A tör-
rök és az orosz urrák távol márrádnak, csak a Donner-
wetterr bárró, az mindig velünk ván. Hiszen, gondolja
mágámát, há nem Bospo-Rrussia, ugy bizonyosán Bos-
Porrussia. Versteht? Kítűnő, by hat-serrif!

A »kis menyecske« rreizend. La petite Vidmariée,
áki még egy csöppet sem az, est a crroquer!

A nemzetiben egy szép decorratiót mutogátának,
mely ábrázolja a jerrúzsálemi judenplacot. Paroles de
mr. Várrády Gáborr, áki orrszággyűlési beszédeit szedte
itt verrekbe.

De most pá! Indulok utrrá — trrá rrá!
Good bye, dearest Krri-Krriics!

For ever yours

MONOKLES.

Suttยกรรมberky Dárius

betekint az orrszággyűlésbe.

A házba sebbel futottam.
Zöld asztalon mi az ottan?
A napi rend három tárggya
A tárggyulást álig várja.
Egyike:
A Miletics Szvetyjike
A másik:
— Fogam tőle megvásik! —

O díó
Az a 80 millió!
A harmadik
A legmulátságosabbik:
Diplomata hévce-hurca,
Törökök és váczok harcza.
»Szép vidék!«
Pakkolj Pista! Haza mék.

CZENCZI NENI.

Irja Lacziné öcsém asszony, menjek föl Buda-
pestre. Oda fel vannak mindannyian a jótékony női egye-
tek. Meg akarják végtére cselekedni, hogy ne morva
posztót, ne francia selymet, ne hollandiabeli gyócsot, ne
bécsi máslit, ne angoly komáslit, ne mindenféle külör-
szági czafatos czifrát hordjanak, hanem az édes ma-
gunkét.

Megirtam neki, nem érkezek: fonok, fonatok, az
iborkám sincs még mind elsavanyítva; a káposztám fele-
másba gyalulatlan, taposatlan; a bor elszüretlen; a bi-
almasajtom még azon hig, hogy a tepsimből kiöntöttem,
mert ebben a meleg időben nem tud megaludni; a tar-
honyám, lebbenesem is csak most érik; a szappanyom
fagyusoron van; az eczeteim alul meg kivénült a lencse-
ágy; a levendulám se szikkadt meg, hogy a fehér közé
keverhetném; a pár is csak most van erjedőben — egy
szóval, keserves sok még a munka, míg kötéssel, tollfosz-
tással ülhetnék eleibe a téli pihenőnek. De jó szívvvel
vettem a meghívót s örömet is mentem volna föl, ha a
sok ügybajon kívül a csuzos lábam eresztene.

Szép az a gondolat: mindent itthol csináltassunk.
Mőte eszemet tudom, mindéig is ezt hajtottam. Hanem
a lányomasszonyék a szájukat pittyesztgették, hogy már
mit gondolok: csak nem járhatnak babos kartonyban, pi-
ros csizmában? Mondtam nekik váltig: hogy ha azon
kezdjük is, a sok munkától megerősödik az ipar, áztán
könnyű szerrel foghat bele selyemfonásba, csipkekötésbe.
Mig nem gyózzuk strucztozzal, jól illik a tiszta arczhoz
a kakástollu kalap is; a lapu legyező is teszi, amég nem
telik pingált csipkés száz forintos fekkerre, ugy! Ha
akkor kezdtük volna, hol állnánk már most! Hanem

persze, az a nyovolyás hivalkodás, hogy verné meg...
oah, vétkeket ne szalajtsak ki a számon!

Lássuk hát, mire mennek. En jó szívvvel, lélekkel
mellette vagyok a honyinak. Csak egybe óhajtom, hogy
ne itt készüljön: az a gyalázatos piros, fehér sminkoló
parfém. Azt eresszék be az országba, és akkora ára le-
gyen, hogy fehérre képedjen inkább az ijedtségtől, pi-
rosra gyuljon szégyelletibe, semhogy oda adja érte a
drága pénzt. Hadd ragyogjon a magyar asszony, hajá-
don szépsége a maga pudertalan tisztaságában!

Karmolja meg a czirnos cziczám!

CSODABOGÁR.

— Tudományos levelezés. —*)

En attendant les souliers d'un
mort, on va long temps au-pied.

Uram!

A »NYELVÖR« szárvasmarhá a nyelvtudomány me-
zején régóta praévalikálnak. Szelidebben? A »Nyelvör« bik-
fic munkái — rossz bakterként — gyakran bolond fölvel isz-
nak az utszéli korszmában; innen kitántorodva, a esendes
lakókat felordítják, sőt a lámpás mellett dolgozó tudós ablakait
is betörök; mintha bizony üveges nem létezne ezen a világon.

De különösen, ön uram, (tarantellás, goromba, durva,
pokróc, káromkodó, neveletlen, vasvilla köpködő, verekedő,
pökhendi, rágalmazó) kikapta címeit a F. L.-tól; röviden így
jellemzhetni őnt: tudósnak még csak vásott kö-
lyök; gyanúsítóknak szurtós kamusz!

Szemtelensége meglep mindenkit; s ha szemérmetlen
fellépését vadszamársága ki nem menti; ha nyomorult szá-
ndékát nem fedezi nyavalyás butaság; ha kirívó oemányságát
nem védi erkölcsi érzék hiány: akkor bakfittyet ér egész iro-
dalmi munkássága.

És most komolyan uram!

Tudja-e ön, hogy az a tudós (nevét tisztelenség volna
az ön semmirekellőségével szemben kiírni) egyetlen a hazá-
ban, (T. i. Imre Sándor. Szerk.) kit megérteni ön még nincs meg-
érve; mert ön nem csak pulya lelkű, de javithatlan gazember;
tudja kérem, olyan modern gazember — becsület orzó, pimasz,
ingtaglelkű stb.

Kiszámíthatja mindezekből, hogy minő véleménynyel
vannak ön iránt orrszágzerte; — ön iránt, — ki ganajbogár-
létére eserfára akart mászni; hogy a magyarkodás viszke-
tege — veszedelmes rühbé fajultan — minő undorral fogad-
tatik s vonja le magának a fenirt önismereti axiómát: »hogy
ön tudósnak még csak vásott kölyök; gyanu-
sítóknak szurtós kamusz.«

Piha!

Good words cost nothing!

Maros-Vásárhely, 28. VII. 1876.

Y. X.

*) Ezt a levelet Volf György ur kaptá, ki, hogy jobban elolvashassák,
lejjebb akasztotta s kiadja a »Borsszem Jankó«-ban. A levél, — mely a leg-
szébb (hajdani) Csernátony-stylusban van írva — már annyiban is érdekes,
hogy kimutatja: mennyire kétféle dolog nálunk a tudomány és a — nevelés.
Szerk.

A SZERKESZTO POSTÁJA.

„Lurkó.“ A gondolat nekünk is igen tetszik s rajta is volt már a programmon, sőt egy kísérlete meg is jelent. Monoklesnek annyira rokona, hogy amazt ebbe tán bele is lehetne olvasztani. Egyébkint köszönettel vennék egy kísérletet az ön tollából, mely, amint vesszük észre, jól perczeg. — B. Csaba, Sz. Azzal a szegény emberrel semmi dolgunk. Tartson irigyének vagy üldözőjének, ránk nézve nagyon mindegy. Az egyetlen érzés, a melyet rávesztgetünk : a szánalom. — Gyök, S. I. Az bizony kegyetlenség, nagy munka idején egész napot vonni meg a gazda-embertől. Különböznék inkább istátlóbból templomot, mint templomból istátlót. — M. Sztg, Zld. Ön megzégényit kitüntetéssel. Mi nem szoktuk meg a hymnust s nem is kérjük. Egy csabai franczia lap kedvesebb ne-

künk, mint száz m.-szigeti latin oda. Egy megjegyzést azonban el nem fojthatunk : azon nők, kik bálban megjelennek, a főlemli-tésnek, vagy mondjuk a kidiesérésnek csak azon fokához szoktak, mely hűvös általánosságban nevezi el őket »bájosoknak.« De ily dythirambi, érzéki, szinte izzó személyleírásokhoz, a név megemlítésével, még oly hivatott, geniális írónak sincs joga, mint amilyen ön. — Bécs. Barbarossa él-e még? Világítson nekünk az 5 fényes szakála! — „Szinházban.“ Bizony inkább tartjuk gentle-manlike-nak azt a művésznőt meg nem említeni, mint ebédjén megjelenve, a háta mögött nevetéssé tenni. — Törtel. Az olyat, még ha igaz volna sem szabad kiadni. A másik is inkább maró, mint vig. Hol marad az a kedves kedélyesség, az a jóízű humor, melynek oly őszinte bámulói vagyunk? — „Angyal Baudi.“ Helyesen fújja. Csak mentől sürűbben.

KRI - KRI

Most sütik ki végkép a krikriegyezést.

Eszeden járj, hazámia! Mert ugy eshetik sorja, hogy magyar polgárnak fekszel le s német bolgárnak kelsz föl. De ez már sanyaru fölkelés lesz. Olyan békét vágnak a nyakad közé, hogy békónak is beillik.

Dupla vigyázat kell.

Hadd szöjjék hát az a krikritika!

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára :

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
»Athenaeum«, Barátok-tere 7.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS. Ferencziok-tere 7. sz.

HIRDETES.

Cs. K. Szabadalmazott általános biztosítótársaság (Assicurazioni Generali)

Trieste n.

Negyvennegyedik számadás A az 1875-ik évre, az életbiztosítás kivételével valamennyi üzleteket átölelve.

Table with financial data for the insurance company, including columns for 'forint', 'kr', 'f. rint', and 'kr'. It contains sections for 'I. Tűzbiztosítás', 'II. Tengeri- és szállítmány-biztosítás', and 'III. Jégkár-biztosítás'.

Az ált. biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) igazgatósága.
Az igazgatóság: Hagenauer J., Morpurgo J., Pesaro Maurogonato I.,
Amb. di S. Ralli. — Főtulkar: Levi M.

Folytatás a tulsó oldalon.

BORSSZEM JANKÓ

JUDÁS CSÓKJA.

Sumarakov Bécsben.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 7. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt. Egyes szám 16 kr.

forint	kr	forint	kr
2240000	—	—	—
312457	23	—	—
254386	87	—	—
146691	31	—	—
195172	79	—	—
57454	95	—	—
508197	24	—	—
2436569	50	—	—
219951	77	—	—
226040	01	—	—
158991	33	—	—
104698	33	—	—
100450	67	—	—
367000	10	—	—
235312	96	—	—
1164266	27	—	—
908979	64	—	—
641981	88	—	—
131295	45	—	—
2231125	28	—	—

Mérleg-számla.
VAGYON.

A részvényesek által adott tétel...

TARTOZÁS.

Arany- és nyermény-tartalékja
Ugyanaz B, C és D az elbirtoklásná
Rendelkezésre álló nyermény-tartalék
Veszteségtartalék az elbirtoklására
Tulajdonosi rész

forint	kr	forint	kr
7292842	92	—	—
201713	72	—	—
1865581	64	—	—
3645	20	—	—
1097723	35	—	—
169351	94	—	—
195075	20	—	—
110939	19	—	—
1147136	19	—	—
20250	19	—	—
1196886	19	—	—
205800	55	—	—
36322	02	—	—
7342185	05	—	—
49219	39	—	—
96409	82	—	—
13986	31	—	—
140943	77	—	—
1093378	52	—	—
54668	92	—	—
226933	11	—	—
226293	98	—	—
4176	80	—	—
3537919	87	—	—
480305	54	—	—
480305	54	—	—
3644	92	—	—
174199	02	—	—
109727	68	—	—
3723022	57	—	—
60643	37	—	—

B. Mérleg 1875.
Életbiztosítások halálesetére.

1874-ől átvevő díjtartalék
A díjart 10% kamattal
Díjak és illetékek
A bevétel és kiadás közötti különbözést kamattal
110 haláleset kifizetés
Ugyes károk tartalékja, stb. hol 1876-ra.

C. Mérleg 1875.
Életjárulékok.

1874-ől átvevő díjtartalék
A díjart 10% kamattal
Díjak és illetékek
A bevétel és kiadás közötti különbözést kamattal

Nyomatja és kiadja az Athenaeum irodalmi és nyomdai részvénytársulat.

Ellenberger, Krellwitz, Rott.

A társaság irodája Budapest: Dorottya-utca 9. Sz. a.